

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 18, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ “ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ,, ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀφίκετο καὶ ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης ἐκ Παρισίων δι' Ἰταλίας, καὶ ἤδη ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ κομμάτων πάρεσιν ἐνταῦθα, ἀναμένοντες τοὺς ὁπαδοὺς καὶ τοὺς φίλους των. Πιστεύομεν ὅτι μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Δεληγεώργη θέλει ἐπαναληφθῇ ἀπόπειρά τις συνεννοήσεως μετὰ τῶν κορυφῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐν περιπτώσει δὲ ἀποτυχίας καὶ πάλιν, θὰ ἀφεθῶσι τὰ πράγματα εἰς τὸ ἔλεος. . . τοῦ Τρικίου.

Τὸ ζήτημα τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Εὐστρατιάδου, ἀπασχολεῖ δικαίως τὸ ὑπουργεῖον, ἀφοῦ τὴν πρωτίστην τῶν νέων ἐλληνικῶν ἐπιστημῶν παριμελήσαμεν τόσον, ὥστε ἐπὶ δακτύλων νὰ μετρῶνται οἱ ἀρχαιολόγοι μας ! Δοσυχῶς ὁ μόνος ὅστις ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ ἐντίμως τὴν θέσιν, ἐπιμένει ἀρνούμενος. Οὐχ ἥττον ὅμως καὶ ἡ κυβερνήσις ἐπιμένει ὥπως εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ἐμπιστευθῇ τὴν θέσιν ταύτην. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀνδρὸς θέλει καμθῇ ἐπὶ τέλους, ἀπέναντι τῆς λίαν τιμώσεως αὐτὸν καὶ τὰς γνώσεις του καὶ τὸν ἀμεμπτον αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ τὸν πρὸς τὰ ἀρχαῖα γνήσιον καὶ ἀληθῆ ἐνθουσιασμόν του ἐπιμονῆς ταύτης τῆς κυβερνήσεως, ἥτις εἶνε διατεθειμένη καὶ τὴν θέσιν αὐτὴν νὰ ἐξάρῃ εἰς ὑψηλότερον σημεῖον καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, χάριν τοῦ κ. Κουμανούδη, ἂν καὶ δὲν ὑπάρχῃ πανελληνιωτέρα καὶ ἰδανικωτέρα τρόπον τινα θέσις τῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ὁ κ. Πενρῶζ ἐξακολουθεῖ ἔξω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον τὰς ἀνασκαφὰς του. Χθὲς ἀνεκάλυψεν εἰς ἐλάχιστον βάθος, σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, τοῖχον ἀρχαῖον τέμνοντα τὸν ναὸν κατὰ μῆκος καὶ παράλληλον μὲ τοὺς τοίχους τοῦ σηκοῦ. Ὁ τοῖχος οὗτος ἔχει πλάτος τριῶν μέτρων, πρώτην δὲ φορὰν παρουσιάζεται τοιοῦτό τι εἰς ἀρχαίους ναοὺς. Καὶ ὁ ἴδιος Πενρῶζ ἐσέτι δὲν ἐσχημάτισεν ἰδέαν ἀκριβῆ περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς

χρησιμότητος αὐτοῦ. Ἐπιχαρίτως λίαν παρίσταται εἰς τὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. Πενρῶζ.

Τὰ μέλη τῶν ἐκλεχθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀδελφάτων τοῦ Νοσοκομείου, τοῦ Βρεφοκομείου καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἐξελέγησαν ἐπὶ τούτῳ ἐκ τῶν μὴ φίλων τοῦ κ. Δημάρχου. Ἡ ἐκλογὴ ὅμως εἶνε λίαν ἐπιτυχὴς καὶ τὰ πρόσωπα φερέγγυα, διὸ χαίρομεν πολὺ. Ἰδίως ἡ πρόσληψις τῶν ἀποτυχόντων δημάρχων μᾶς ὑπερήρεσε.

Ἡ διευθύντρια τοῦ ἐν Πέρα Κωνσταντινουπόλεως Παρθεναγωγείου ἡ **Παλλὰς**, τοῦ ἐθνοφελεστάτου αὐτοῦ ιδρύματος, οὗ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν θεμέλιον ἔθεσεν ὁ πρωτοτυπώτατος ἱατρός κ. Καλλιβούρης, ὃν καὶ αὐτὸν ἂν ἤθελεν ἡ κυβερνήσις ἠδύνατο νὰ χρησιμοποίησιν εἰς παμμεγίστους σκοποὺς, διότι ὅσον ἐφευρετικώτατος εἶνε ὡς ἐπιστήμων καὶ ἱατρός, ὅσῳ ἀρχαιοπρεπέστατος ὡς ποιητής, τόσῳ πολυμαχωνώτατος ἀπεδείχθη ὡς ἐθνικὸς ἀπόστολος· ἀλλὰ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἐν Ἀθήναις, αἱ ἀληθεῖς ἰκανότητες παραγκωνίζονται, τὰ δὲ καθάρματα θεοποιούνται· ὁ Βασιάδης, ὅστις ἄλλοτε ἀμείλικτον ἔστησε πόλεμον κατ' αὐτοῦ, ἰδοὺ ὅτι καὶ τώρα ποτίζεται ἀντὶ τοῦ μάννα χολῆν, καὶ παρὰ τίνων ; Παρ' ἀνθρώπων οἵτινες ἐνόσω ἄλλοτε εὐηργετοῦντο ὑπ' αὐτοῦ εἶχον μεταμορφωθῇ εἰς ἡμερησίους Πινδάρους τῆς μεγαλοφυΐας του.

Ταῦτα παρεκβατικῶς, ἵνα ἐπανεέλθωμεν εἰς τὴν Παλλάδα ὑπὲρ ἧς ἀφίκετο ἐνταῦθα ἡ διακεκριμένη διευθύντρια τοῦ ἐν λόγῳ Παρθεναγωγείου, ἵνα ἐργασθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ, τῶν προσόδων του δυστυχῶς ἐλαττωθεῖσιν ἐσχατῶς πολὺ, ἀφοῦ καὶ τοῦ κ. Χρηστάκη Ζωγράφου ἡ δωρεὰ — ἀγνοοῦμεν διὰ τί — ἡλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ. Πιστεύομεν ὅτι ἡ κυρία Σαπφῶ θέλει εὑρεῖ ἐνταῦθα πολλὴν ἐπικουρίαν ὑπὲρ ιδρύματος, ἐξ οὗ κατ' ἔτος κατὰ πλειάδας νηπιαγωγοὶ καὶ διδασκάλισσαι ἀποφοιτῶσι καὶ διασκορπίζονται εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὰ κέντρα τῆς Θράκης.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου, ἐνθυ-

μούμενοι τὸν φοβερὸν καὶ ἄτιμον ἀνταγωνισμὸν διὰ δυστυχῶς πάθη ποταπὰ συνεδούλισαν μεταξύ δύο ἰδρυμάτων, ἄνωθεν τῶν ὁποίων ἡ ἀρετὴ μόνον καὶ ἡ ἀθωότης ἔδει νὰ περυγίζωσι, νομίζομεν ὅτι κακῶς ποιοῦντα ὅργανά τινα τοῦ τύπου ἠθέλησαν νὰ ἀποθαρρύνωσι τὴν σωτήριον ἰδέαν τοῦ κυρίου Ζάππα ὅπως μεταβιβάσῃ τὴν ἔδραν τοῦ ἐν λόγῳ Παρθενάγωγείου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Κέρκυραν. Τοῦτο μόνον εὐχαριστεῖ ἡμᾶς, ὅτι ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις ἡ ἰδέα αὕτη θραπεύεται πολὺ, ἐλπίζομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ φιλοπατρία τοῦ κυρίου Ζάππα, νικῶσα κατὰ τῶν ραδιούργων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν δημοσίων τρεφομένων, θέλει πραγματοποιήσῃ τὴν καλλίστην ἰδέαν του, ἀφ' ἧς πολλὰ καλὰ θέλουσι πηγᾶσι καὶ περὶ ἧς ἐν ἐκτάσει ἄλλοτε θέλομεν γράψαι.

Κατὰ τὴν γενομένην σήμερον ΚΑ' κλήρωσιν τοῦ δανείου τῶν 60,000,000 ἐξήχθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί :

92,456	φράγκα	70,000
177,668	»	10,000
140,919	»	2,500
71,968	»	2,500
157,348	»	1,000
167,637	»	1,000
146,340	»	1,000
97,968	»	1,000
109,426	»	1,000

Ὁ δὲ πρῶτος λαγὼς λέγεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Τὴν 15 ὑπερμεσοῦντος οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Παλαιοπαναγιά τοῦ δήμου Θεσπιῶν αὐτάδελφοι Ἀθανάσιος καὶ Ἐπαμεινών-

δας Λ. Χρήστου, ἐρίσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐνεκα οἰκογενειακῶν διαφορῶν, ἤλθον εἰς συμπλοκὴν, καθ' ἣν ἐτραυματίσεν ὁ πρῶτος τὸν δεύτερον καιρίως κατὰ τὴν κεφαλὴν διὰ σκληροῦ τινος ὅργανου, ἐνεκα δὲ τοῦ κατενεχθέντος τραύματος ἀπέβίωσε μετὰ δύο ἡμέρας. Ὁ δράστης ἐγένετο ἄφαντος.

Ἐν Ἀγκυστρίῳ τῆς Αἰγίνης τὴν 15 ὑπερμεσοῦντος οἱ Ἰω. Β. Δογοθέτης καὶ Β. Ι. Δογοθέτης ἐτραυματίσαν ἐπικινδύνως τὸν Γεώργιον Παπᾶ Ἰωάννου Δογοθέτην.

Κατέπεσε σήμερον, ὥρα 11 π. μ., ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβραμιώτου οἰκίας τοῦ Ν. Ἀναγνωστοπούλου καὶ κατεπλάκωσε διάφορα πράγματα τοῦ ἐν αὐτῇ ἐνοικοῦντος Ἀθ. Δολιανίτου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Β' ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ἔχει μυθιστορικὴν πλοκὴν ἡ σήμερον ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου ἐπιδικάζομένη δίκη, διαστιζομένη ἀπὸ φόνους καὶ ληστείας καὶ ἀποκοπὰς κεφαλῶν καὶ ψευδεῖς ἐκθέσεις καὶ ψευδορκίας καὶ δολοφονίας ληστῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔμπορεῖ νὰ ἐλκύσῃ τὴν περιέργειαν ἐνὸς ἀέργου καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ἐνὸς περιέργου.

Δικάζονται εἰς ἀνθυπολοχαγὸς Μυρούλης τὸ ὄνομα καὶ δέκα ἐξ στρατιῶται ἐπὶ διαφόροις ἐγκλήμασι κατηγορούμενοι.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἥτις κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ τόσον

29

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

29

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 594)

Καὶ ἐξημέμενος, χειρονομῶν, εἶχεν ἀρπάσει τὸν κύριον Δερβλάυ ἀπὸ τὸν βραχίονα, διὰ νὰ ᾔται βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τοῦ φύγῃ.

Ἄλλ' ὁ Φίλιππος καμμίαν ἐπιθυμίαν δὲν εἶχε νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν φλύαρον οἰκειότητα τοῦ βαρῶνου. Ἐξ ἐναντίας, ὅθι αὐτὸν, εὐτυχῆς διότι εὑρεν ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ ὅπου ἦτο τόσῳ στενοχωρημένος, τόσῳ ἀπροσδόκητον σύμμαχον. Καὶ ὁ βαρῶνος ἐπροχώρει, καταμαγευμένος, ὁμιλῶν περὶ ἀφθονίας καὶ

ὀνομάζων ἤδη τὸν Φίλιππον : ἀγαπητέ μου κύριε, πράγμα ὅπερ βέβαια δὲν θὰ ἔκανε δι' ἄλλον οὔτε μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν διαρκῶν σχέσεων. Ἄλλ' ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἡ κοινὴ ἐνασχόλησίς των τοὺς εἶχε συνδέσει, ὥς δύο γραμμασσῶνους, οἱ ὅποιοι ἀντήλλαξαν μυστηριωδῶς σχήματα, σφίγγοντες τὴν χεὶρά των.

— Καὶ ἔργάζεστε σεῖς τὸ μέταλλο ; Πόσον ἐνδιαφέρουσα θὰ εἶναι ἡ ἐξαγωγή σας ! ἔλεγεν ὁ βαρῶνος. Πρέπει νὰ καταιγῶ αὐριο τὸ πρῶτ' ὅτ' Πόντ' Ἀβέσν, γιὰ νὰ μοῦ δείξετε τὰ ἐργαστήριά σας. Ἔχετε πολλοὺς ἐργάτας ;

— Δύο χιλιάδες.

— Εἶναι θαυμάσια ! Καὶ πόσα φουρνέλλα ;

— Δέκα τὰ ὅποια εἶναι ἀναμμένα καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Θὰ ᾔδῃτε τὸ σφυρί μου. Ζυγίζει σαράντα χιλιάδες χιλιόγραμμα καὶ ἐργάζεται μετ' ἐκείνην ἀκρίβειαν, ὥστε ἔμπορεῖτε νὰ τὸ καταιγᾶστε ἐπάνω σ' ἕνα αὐγὸ καὶ νὰ τὸ ἐγγίσῃ χωρὶς νὰ τὸ σπάσῃ.

— Ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸ ἐργαλεῖο ἔμπορεῖτε νὰ συναγωνισθῇτε καὶ μ' αὐτὸν τὸν Κρεζό ;

— Λαμπρὰ, καὶ ἡμεῖς κάμνομεν ἐν μικρῷ ὅ,τι αὐτὸς κάμνει εἰς μεγάλας ἀναλογίας.

— Ἀγαπητέ μου κύριε, εἶναι μεγάλη μου εὐτυχία ἡ συνάντησίς σας, εἶπεν χαρούμενος ὁ βαρῶνος . . . Ἦθελα νὰ φύγω ὅτ' ἐπέλθῃς τῆς ἐβδομάδος μετὰ τὴν βαρῶνην, διὰ νὰ πᾶμε ὅτ' ἐλθετὶα, ἀλλὰ τώρα ὅτ' ἐπέλθῃς καὶ τὸ τα-

κόσμον εἰς τὰς συνήθως ἐρήμους αἰθούσας τοῦ Στρατοδικείου, ἔχει ἐν ὀλίγοις ὡς ἐξῆς.

Ὁ λήσταρχος Τσῆμας μετὰ τῆς παλλακίδος του Εὐαγγελιάς, καὶ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν προσελθόντος παρ' αὐτῷ ληστοῦ Ἀντων. Σβάρνα εἶχον ἀποφασίσει νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς ἓνα ἀχυρῶνα ἄνωθεν τοῦ χωρίου Κερασίδες, πλησίον τῆς Καλαμπάκας, φοβούμενοι τὴν καταδίωξιν τῶν τουρ-κικῶν ἀποσπασμάτων.

Ἀφοῦ ὁ ἀρχιληστής ἀπεκοιμήθη μετὰ τῆς Εὐαγγελιάς, ὁ συλληστής του Σβάρνας πέραν τοῦ τουφέκι του καὶ πυροβολῶν κατ' αὐτοῦ, ἐνῷ ἐκοιμάτο, τὸν φονεῖ. Ἡ Εὐαγγελιά σηκώνεται εἰς τὸν κρότον καὶ εὐλογεῖ τὸν φονέα ληστήν, ὅστις τὴν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ ἀκουσίου ἐραστοῦ τῆς.

Ὁ Σβάρνας, ἀφοῦ ἀπεγύμνωσε τὸν Τζίμαν, τοῦ κόπτει τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χώνει εἰς μερικὰ παληράχυρα τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντο ἐν τῇ καλύβῃ, συνοδεύει μέχρι τοῦ χωρίου τῆς τὴν Εὐαγγελιά, ἀναχωρῶν ἄλλοῦ, ἵνα ἐνεργήσῃ καὶ τοῦ δοθῇ ἀμνηστία ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν διότι ἐρόνευσε ληστήν.

Ὁ διοικητὴς ὅμως τοῦ πλησιοχώρου στρατιωτικοῦ σταθμοῦ ἀνθυπολοχαγὸς Μιρούλης μαυθάνει τὸν φόνον τοῦ Τζήμα, διανοεῖται νὰ τὸν οἰκαιοποιηθῇ καὶ γράφει πρὸς τὸ ἀρχηγεῖον ἐκθέσεις ἐν αἷς ἐξιστορεῖτο ὅτι ἐν συμπλοκῇ καὶ ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος ἐφονεύθη ὁ ἀρχιληστής.

Τὸ ἀρχηγεῖον διαβιβάζει ἐκθέσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἐξαίρουσας τὴν ἀνδρίαν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ προκαλοῦσας ἀμειβάς καὶ σταυρούς.

Ἀλλὰ αἱ τοῦ ληστοῦ διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀμνηστίαν του ἐνέργειαι ἀνησύχουν φυσικὰ τὸν Μιρούλην, ὅστις ἐπεθύμει νὰ ἐκλείψῃ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ν' ἀποκαλύψῃ ὅλον τὸν εὐφυᾶ μῦθον καὶ τοῦ ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ τὸν φονεύσῃ.

Τοῦ γράφει λοιπὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν στρατιωτικὸν σταθμὸν

χωρὶς νὰ φοβηθῇ τίποτε· ἐκεῖνος βαυκαλιζόμενος ἀπὸ ἐλπίδας ἀμνηστίας καὶ ἐλευθερίον βίον προσέρχεται, ὅτε τὸν συλλαμβάνει καὶ σκοπῶν δῆθεν νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὴν Καλαμπάκην, διατάσσει τοὺς στρατιώτας νὰ τὸν φονεύσωσι καθ' ὅδον, ἀπαλαττόμενος οὕτω τοῦ Ἐφιάλτου τῶν φιλοδόξων δυνεῖρων του, περιλαμβανόντων ἐλόχρυστα γαλόνια καὶ δολοκαίνουργα ἑκατοστάρικα καὶ πολύχρωμα παράσημα καὶ δόξαν καὶ ὄνομα . . .

Ὁ Σβάρνας φονεύεται, ἀλλὰ ἀναπηδᾷ εἰς τὸ μέσον, ὡς διάβολος, ἡ παλλακὶς Εὐαγγελιά, ὠραία χωρική, 25 περίπου ἔτῶν κοκκινομάγουλη, μὲ γιουρνέττικα καὶ φλωρία καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ διηγούμενὴ τὸ τί συνέβη στέλλει τὸν ἀξιωματικὸν καὶ τὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τῶν ἐδωλίων τοῦ θεάτρου τῶν ὄνειροπολήσεων εἰς τὰ ἐδώλια τοῦ Στρατοδικείου.

Ἀναπλιώτης.

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Βερολῖνον, 14 Ὀκτωβρίου.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα μηνῶν δὲν ἔχομεν ἐνταῦθα πρόξενον, τοῦ νῦν τοιούτου κ. Σοβερνχάιμ παθόντος τὰς φρένας καὶ εἰς φρενοκομεῖόν τι (maison de santé) εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Βερολίνου εὐρισκομένου. Ἡ ἑλλειψὶς προξένου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ γερμανικοῦ βασιλείου καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν προσβάλλει καὶ μεγίστην βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἐνταῦθα ἀποκατεστημένων Ἑλλήνων προξενεῖ, ἀπόντος μάλιστα ἤδη ὄντος πρὸ μηνός καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ προξενείου κ. Γεωργαντοπούλου. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις καλῶτερον τὴν βλάβην, ἣν ὑφιστάμεθα, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω, μίαν τῶν πολλῶν δυσχερῶν σκηνῶν, αἵτινες καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι χώραν, καὶ εἰς ἣν ἡμῖν αὐτόπτης μάρτυς. Προχθές Ἑλληνας τις ἔχων ἀνάγκην νὰ ἐπικυρώσῃ συμβόλαιόν τι παρὰ

ξέδι καὶ ὅλα . . . Μένω, καταλαμβάνετε; Θὰ κάμωμε πειράματα. Ἐχετε ἐργαστήριον; Ναί! Εἴσθε χημικός; Λαμπρά! Εἴσθε ἓνας ἀπὸ τοὺς λαμπροτέρους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους συνήντησα ἴσθιν ζωῇ μου.

Καὶ λαμβάνων τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ βραχίονος, ὁ βαρῶνος ἤρχισε νὰ περιπατῇ ἐπὶ τοῦ ἀνδρόνου.

— Τί ἔχει ὁ σύζυγός μου; εἶπεν ἡ βαρὼνη πλησιάζουσα μετὰ τῆς Κλαίρης.

— Ἐχει, ἀγαπητὴ μου ἐξαδέλφη, ἀπῆντησεν εὐθύμως ὁ Ὀκτάβιος, ὅτι ἐκαθάρσε ἴσθιν ἄλλογο ποῦ ἀγαπᾷ καὶ πῆρε καὶ τὸν κύριον Δερβιάδῃ ἐπάνω.

— Καλὲ αὐτοὶ θὰ πάνε μακριὰ, ἀν δὲν σταματήσουμε τὸ βαρῶνο.

— Καὶ γιατί νὰ τὸν σταματήσουμε; εἶπεν ὁ μαρκήσιος. Μήπως εὐρίσκετε κακὴν αὐτὴν τὴν συναδεφύτητα τοῦ κυρίου Δερβιάδῃ καὶ τοῦ Πρεφόν; Ὁ σύζυγός σας, φίλη μου, ἀπόγονος ἀνδρείων, εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις δέκα αἰῶνων πολεμικοῦ μεγαλείου. Ὁ κύριος Δερβιάδῃ υἱὸς βιομηχάνου παριστᾷ ἓνα καὶ μόνον αἶψα, ἄλλα αἶψα, ὅστις παρήγαγε τὸν ἀτμὸν, τὸ γκαζ καὶ τὸν ἠλεκτρισμόν. Καὶ σὰς ὁμολογῶ, ὅτι ἐγὼ ἐκ μέρους μου θαυμάζω πολὺ τὴν αἰφνιδίαν ἔνωσιν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες συνεννοῦν ἐν τῇ οἰκειότητι, ἥτις ἀνεπτύχθη ἐκ τῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑπολήψεως, τὴν δόξαν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν πρόδον τοῦ παρόντος.

— Ὀκτάβιε, φαίνεται ὅτι εἴσθε δικηγόρος; μιλεῖτε πολὺ

καλὰ. Ἀλλὰ γιὰ τὸ παιδί τοῦ πατέρα σας, ἀφῆστέ με νὰ σᾶς πῶ, ὅτι σὰς ἔβρισκω ῥίγιο δημοκράτη!

— Ἐ! ἐξαδέλφη, ὑπέλαβεν ὁ νέος γελῶν, ἡ δημοκρατία μᾶς κατεκυρίευσεν. Ἀς προσπαθῶμεν νὰ ἰδρῶμεν ἀριστοκρατίαν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ δημοκρατίᾳ. Διὰ νὰ τὸ κατορθώσουμε, θὰ λάβωμεν ὡς σημεῖον τὴν μετριότητα, καὶ ὑπεράνω αὐτῆς θὰ θέσωμεν ὅ,τι ἔχει ἀξίαν. Καὶ οὕτω πως θὰ ἰδρῶμεν τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύματος, τὴν μόνην, ἡ ὁποία εἶναι ἀξία νὰ διαδεχθῇ τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς γεννήσεως. Ἀλλως ἐνεργούντες τοιοῦτοτρόπως δὲν θὰ κάνουμε ἄλλο τι, ἀπὸ τοῦ νὰ μιμηθῶμεν τοὺς προγόνους μας.

Φαντάζεσθε ὅτι οἱ ἰδρυταὶ τῶν οἰκογενειῶν μας ἐγεννήθησαν εὐγενεῖς; Ἡ ἀνδρεία των τοὺς ὕψωσε ὑπεράνω τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὁ πρῶτος Πρεφόν ὠνομάζετο ἀπλούστατα Γκωσέ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἐμπόδισε ἀπὸ τοῦ νὰ ᾔσῃ ἐπιμεινδυνὸς εἰς τοὺς ἐχθροὺς, διότι λέγουσιν ὅτι ἦτο ἀληθινὸς στρατιώτης. Ἐξευγενισθεὶς ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ πλουτήσας ἀπὸ τὰ λάφυρα, ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ κτήματός του, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην. Καὶ εἴσθε βαρὼνη ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν τοῦ λοχαγοῦ Γκωσέ, φίλη μου. Διατί λοιπὸν σήμερον ν' ἀρνηθῶμεν εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀξίζουν, ὅσον καὶ ὁ πρόγονός σας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑψωθῶσι; Ἀλλοτε ἔλεγαν: Τιμὴ εἰς τοὺς γενναίους· τώρα ἄς λέμε: Θέσις διὰ τοὺς εὐφυστέρους.

— Ὡραὶα ἰδέαι καὶ πολὺ καλὰ ἐκπεφρασμένα, καὶ πα-